

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1328

av den 29 juli 2016

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder

- (1) Den 12 februari 2016 införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en preliminär antidumpningstull på import till unionen av vissa kallvalsade platta produkter av järn eller olegerat stål eller annat legerat stål, men inte av rostfritt stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag och inte vidare bearbetade efter kallvalsningen (nedan kallade *kallvalsade platta produkter av stål*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Ryska federationen (nedan kallad *Ryssland*) (nedan tillsammans kallade *de berörda länderna*) genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/181 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*).
- (2) Undersökningen inleddes den 14 maj 2015 ⁽³⁾ till följd av ett klagomål som ingavs den 1 april 2015 av European Steel Association (nedan kallad *Eurofer* eller *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av kallvalsade platta produkter av stål.
- (3) Såsom anges i skäl 19 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden 1 april 2014–31 mars 2015 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2011 till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.2 Registrering

- (4) Kommissionen gjorde import av den berörda produkten med ursprung i eller avsänd från Kina och Ryssland till föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2325 ⁽⁴⁾. Registreringen av importerade produkter upphörde i och med att provisoriska åtgärder infördes den 12 februari 2016.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/181 av den 10 februari 2016 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 37, 12.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 161, 14.5.2015, s. 9.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2325 av den 11 december 2015 om registrering av import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 328, 12.12.2015, s. 104).

- (5) Frågan om registrering och eventuell retroaktiv tillämpning av antidumpningstullen i fråga och de synpunkter som inkom i samband med detta finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1329 ⁽¹⁾. I föreliggande förordning behandlas enbart de synpunkter som inkommit i anslutning till de preliminära avgörandena rörande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse samt kommissionens slutgiltiga ståndpunkt i dessa frågor.

1.3 Efterföljande förfarande

- (6) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*), lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära avgörandena. De parter som så önskade gavs tillfälle att bli hörda.
- (7) En närstående stålcentral och handlare begärde att förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden (nedan kallat *förhørsombudet*) skulle ingripa i frågan om återbetalning. Förhørsombudet undersökte begäran och avgav ett skriftligt svar. Den 3 maj 2016 hölls dessutom på begäran av Eurofer en utfrågning med förhørsombudet.
- (8) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. För att få en mer fullständig bild av lönsamheten uppmanade kommissionen unionstillverkarna i urvalet att redovisa lönsamhetsuppgifter rörande försäljningen i unionen av den undersökta produkten för perioden 2005–2010. Samtliga unionstillverkare i urvalet lämnade den begärda informationen.
- (9) För att kontrollera de svar på frågeformulären som avses i skäl 8 ovan gjordes kontroller på plats av de uppgifter som lämnats av följande unionstillverkare:
- ThyssenKrupp Germany, Duisburg, Tyskland
  - ArcelorMittal Belgium NV, Gent, Belgien
  - ArcelorMittal Sagunto S.L., Puerto de Sagunto, Spanien
- (10) Därefter informerade kommissionen alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Kina och Ryssland och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen (nedan kallat *det slutliga meddelandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter.
- (11) Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

1.4 Påståenden som gäller begäran om samt kontroll och användning av ytterligare information

- (12) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter lämnade vissa exporttillverkare synpunkter som avsåg den tidsfrist som unionstillverkarna fick för att lämna den begärda informationen. De ifrågasatte också korrektheten av samt förfarandet för kontroll av sådana uppgifter. Dessa parter hävdade att unionsindustrin kanske inte hade rapporterat korrekta siffror och att de hade dragit nytta av gynnsam behandling som strider mot andra parTERS rätt till en objektiv, opartisk och icke-diskriminerande undersökning. Denna påstått gynnsamma behandling av unionsindustrin skulle också illustreras av kommissionens milda behandling av dem när de underlät att lämna viss viktig information (parterna hänvisade till saknade fakturor).
- (13) Vad gäller anklagelsen om gynnsam behandling avisas det påståendet. Frågan gäller formuleringen i skäl 59 i förordningen om preliminär tull. I det skälet förklaras att inga fakturor utfärdas för företagsinterna överlåtelser, vilket överensstämmer med allmänt accepterade redovisningsprinciper. Ingen hävdar att unionsindustrin skulle befrias från skyldigheten att lämna begärd information.
- (14) Samma exporttillverkare påstod att kommissionen hade diskriminerat de ryska exporttillverkare som hade begärt en andra kontroll genom att samla in och kontrollera ytterligare uppgifter från unionstillverkarna.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1329 av den 29 juli 2016 om uttag av den preliminära antidumpningstullen på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

- (15) För det första bör det framhållas att kommissionen, i egenskap av undersökningsmyndighet, självklart har rätt att begära in ytterligare information när den bedömer att det är nödvändigt och lämpligt för dess analys, oavsett om det sker under den preliminära eller den slutliga undersökningen. I det här aktuella fallet och som förklaras i skäl 154 hade kommissionen goda skäl att begära in dessa ytterligare uppgifter och kontrollera dem i efterhand. Kontrollen avsåg enbart de ytterligare uppgifter som lämnades och som inte begärts in tidigare för att säkerställa att de uppgifter som kommissionen till slut grundade sina resultat på var pålitliga. För det andra avsåg de ryska exporttillverkarnas begäran om en andra kontroll i själva verket samma uppgifter som omfattades av den ursprungliga kontrollen, medan den andra kontrollen på plats av vissa unionstillverkare behövdes för att kontrollera de ytterligare uppgifter som avses i skäl 8 och för att fastställa om antidumpningstullen skulle tas ut retroaktivt. Ovanstående påståenden avvisades därför.

1.5 Berörd produkt och likadan produkt

- (16) I skälen 21 och 22 i förordningen om preliminär tull anges den preliminära definitionen av den berörda produkten. Ingen part hade synpunkter på den definitionen.
- (17) Den berörda produkten definieras slutgiltigt som kallvalsade platta produkter av järn eller olegerat stål eller annat legerat stål, men inte av rostfritt stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag och inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 och har sitt ursprung i Kina och Ryssland.

Följande produkttyper är uteslutna från definitionen av den berörda produkten:

- Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, även i ringar eller rullar, av alla tjocklekar, elektriska.
  - Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, med en tjocklek av mindre än 0,35 mm, utglödgat (så kallade *svarta tavlor*).
  - Valsade platta produkter av annat legerat stål, av alla bredder, av kislegerat stål.
  - Valsade platta produkter av legerat stål, inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, av snabbstål.
- (18) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande den berörda produkten och den likadana produkten, bekräftas slutsatserna i skälen 22–24 i förordningen om provisorisk tull.

2. DUMPNING

2.1 Kina

2.1.1 Marknadsekonomisk status

- (19) Såsom förklaras i skäl 34 i förordningen om preliminär tull har ingen av de exporterande tillverkare som berörs av denna undersökning ansökt om marknadsekonomisk status.

2.1.2 Jämförbart land

- (20) Enligt förordningen om preliminär tull skulle Kanada användas som lämpligt jämförbart land i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen.
- (21) En berörd part hävdade att skillnaden mellan skade- och dumpningsmarginalen skapade osäkerhet kring kommissionens beräkningar. Samma berörda part hävdade också att om den var korrekt skulle en sådan skillnad göra det omöjligt att välja Kanada som jämförbart land på grund av prisnivåerna för den berörda produkten i det landet.

- (22) Kommissionen bekräftar sina beräkningar. Kommissionen påminner också om att valet av jämförbart land görs bland länder där priset på den likadana produkten fastställs under omständigheter som är så lika som möjligt de omständigheter som råder i exportlandet. Prisnivån i sig utgör inget kriterium i samband med urvalet.
- (23) Mot bakgrund av ovanstående aviseras påståendet att Kanada inte är ett lämpligt jämförbart land. Kommissionen bekräftar det resonemang som förs i skälen 27–34 i förordningen om preliminär tull och valet av Kanada som jämförbart land i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen.

2.1.3 Normalvärde

- (24) Eftersom det inte har inkommit några andra synpunkter rörande fastställandet av normalvärdet bekräftas slutsatserna i skälen 35–45 i förordningen om preliminär tull.

2.1.4 Exportpris

- (25) I sina synpunkter på förordningen om preliminär tull konstaterade en grupp av företag att det förelåg en brist på konsekvens mellan skade- och dumpningsberäkningarna, något som man påstod berodde på ett skrivfel från kommissionens sida. Kommissionen kunde emellertid konstatera att bristen på konsekvens berodde på ett mindre skrivfel som begåtts av den aktuella gruppen av företag och som påverkade exportpriset. Detta skrivfel korrigerades av kommissionen.

2.1.5 Jämförelse

- (26) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset bekräftas slutsatserna i skälen 49 och 50 i förordningen om preliminär tull.

2.1.6 Dumpningsmarginaler

- (27) På grund av den förändring av exportpriset som anges i skäl 25 ovan omräknades dumpningsmarginalen för en grupp av företag, vilket ledde till en smärre ökning. Ökningen ändrar också dumpningsmarginalen för alla övriga kinesiska företag, eftersom marginalen grundas på just denna grupp av företag.
- (28) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Tabell 1

Dumpningsmarginaler, Kina

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Angang Group	59,2
Shougang Group	52,7
Övriga samarbetsvilliga företag	56,9
Alla övriga företag	59,2

2.2 Ryssland

2.2.1 Inledning

- (29) Efter den preliminära redovisningen protesterade en rysk exporttillverkare mot tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen. Tillverkaren skickade in nya uppgifter för att bestrida de resultat som anges i skäl 60 i förordningen om preliminär tull, där kommissionen visade att exporttillverkaren rapporterat en högre andel sålda produkter än vad som var fysiskt möjligt utifrån tillverkningen.
- (30) Kommissionen organiserade två utfrågningar som erbjöd den berörda exporttillverkaren en möjlighet att kommentera och förklara sina påståenden.
- (31) Under utfrågningarna underströk kommissionen att de eventuella synpunkter/förklaringar som inkommer efter kontrollen endast kan godtas om uppgifterna som de bygger på redan har ingetts eller kan kopplas till uppgifter som ingetts tillsammans med svaret på frågeformulet eller senast under kontrollbesöket. Exporttillverkaren kunde inte styrka sina argument, vare sig med upplysningar som redan ingick i svaren på frågeformuläret eller med upplysningar i det material som samlats in på platsen. De preliminära slutsatser som fick kommissionen att tillämpa artikel 18 i grundförordningen och som anges i skälen 60 och 61 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför. I enlighet med artikel 18 i grundförordningen fastställde kommissionen således slutgiltigt dumpningsmarginalen för detta företag på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (32) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter påpekade en exporttillverkare att den hade varit utsatt för diskriminerande behandling i samband med denna antidumpningsundersökning som hade påverkat dess processuella rättigheter, inklusive rätten till försvar. Exporttillverkaren hävdade att kommissionen inte accepterade att göra en andra kontroll på plats av dess dotterbolag i Belgien, medan det gjordes en andra kontroll på plats av unionsindustrins tillverkare och importörer. Av de skäl som anges i skäl 15 måste detta påstående avvisas.
- (33) Exporttillverkaren påstod också att kommissionen kunde ha använt exportpriserna från dess närliggande handlare/importör och tillverkningskostnaden från den enda exporttillverkaren som fullt ut samarbetade med kommissionen. På detta sätt skulle kommissionen enligt påståendet ha undvikit att tillämpa artikel 18 i grundförordningen när den kontrollerade denna närliggande handlare/importör separat utan att ställa några frågor vad gäller samarbetet. Eftersom den totala försäljningsvolym (efter avdrag för företagsintern användning och justering för lagervariation) som rapporterats av exporttillverkaren överskrider de tillverkade kvantiteterna kunde kommissionen, som förklaras ovan, omöjligt dra slutsatsen att all exportförsäljning till unionen rapporterats. Kommissionen avvisade därför företagets förslag att utnyttja en uppsättning transaktioner som eventuellt enbart till viss del var representativa för den totala försäljningen till unionen. Följaktligen utnyttjade kommissionen inga uppgifter om produktionskostnader eftersom det inte fanns någon tillgänglig exportförsäljning som kunde användas för jämförelsen.
- (34) Två exporttillverkare lämnade synpunkter på genomförandet av kontrollbesöken och begärde att kommissionen skulle avbryta undersökningen i avvaktan på att deras synpunkter undersöktes. I det sammanhanget bestred exporttillverkarna kommissionens tillämpning av artikel 18 i grundförordningen. Dessutom begärde det ryska ministeriet för ekonomisk utveckling att tillämpningen av de slutliga antidumpningsåtgärderna tillfälligt skulle upphävas till dess det formella klagomålet från de båda exporttillverkarna hade vederbörligen beaktats av de behöriga unionsinstitutionerna.
- (35) Kommissionen konstaterar att kontrollen är ett steg i kontrollförfarandet som utförs av kommissionen i dess egenskap av undersökningsmyndighet. Kommissionen förklarade utförligt de väsentliga skälen till att den beslutade att tillämpa artikel 18 i grundförordningen. Tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen bygger på de bevis som skickas in skriftligt av företagen till kommissionen och på de bevisens pålitlighet och konsekvens. Exporttillverkarna fick möjlighet att fullt ut utöva sin rätt till försvar under hela förfarandet genom att lämna in information samt genom synpunkter, förhör och möten, inklusive två möten som särskilt ägnades åt de synpunkter som togs upp.
- (36) Vad gäller begäran om ett tillfälligt upphävande konstaterar kommissionen att den enda grunden för att tillfälligt upphäva åtgärder som införts enligt grundförordningen är artikel 14.4. Kommissionen konstaterar dessutom att villkoren för ett tillfälligt upphävande enligt vad som anges i den artikeln inte är uppfyllda. Enligt den artikeln kan åtgärder tillfälligt upphävas endast om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppträffa om åtgärderna tillfälligt upphävs. Det finns inget som antyder att de villkoren skulle vara uppfyllda i det här aktuella fallet, och kommissionen konstaterar att

inga sådana omständigheter nämndes. Undersökningen har snarare visat att villkoren för införande av slutgiltiga åtgärder, enligt vad som anges i artikel 9.4 i grundförordningen, var uppfyllda. Kommissionen avvisar därför denna begäran.

2.2.2 Normalvärde

- (37) Efter den preliminära redovisningen protesterade en exporttillverkare mot den justering som kommissionen gjorde av dess tillverkningskostnader för kallvalsade platta produkter av stål enligt vad som anges i skäl 76 och motiveras i skäl 80 i förordningen om preliminär tull. Den berörda exporttillverkaren framförde emellertid inga argument som kunde ha gjort det möjligt för kommissionen att ändra sin ståndpunkt att den uppgift om råvaruförbrukningens andel av värdet som företaget rapporterat i sitt svar på frågeformuläret inte gjorde det möjligt för kommissionen att göra en korrekt bedömning av kostnaden för de råvaror som företaget använde för tillverkningen av kallvalsade platta produkter av stål. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (38) Samma exporttillverkare hävdade också att förlusterna i samband med nedläggningen av två dotterbolag i utlandet borde undantas från beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Företaget hävdade dessutom att förpackningskostnaderna hade tagits upp två gånger, dels i tillverkningskostnaden och dels i försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kommissionen ändrade sina slutsatser i enlighet med detta, eftersom förklaringarna som lämnades av företaget efter de preliminära resultaten stöddes av upplysningar som i vederbörlig ordning lämnats in tillsammans med svaren på frågeformuläret eller under eller före kontrollbesöket.
- (39) Efter att på nytt ha beräknat försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader fann kommissionen att vissa inhemska försäljningar var lönsamma. Detta gjorde det möjligt för kommissionen att beräkna dumpningsmarginalen på grundval av företagets egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinster. I de preliminära slutsatserna hade kommissionen inte funnit någon lönsam inhemsk försäljning och beräknade därför dumpningsmarginalen med användning av uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst från externa källor.
- (40) Två exporttillverkare protesterade mot kommissionens beräkning av deras försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt vad som framgår av skäl 75 i förordningen om preliminär tull. De framhöll att kommissionen inte borde beakta förluster på grund av växelkursdifferenser på lån i utländska valutor som en del av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, eftersom företaget i själva verket inte ådragit sig några kostnader utan enbart justerat värdet på balanserna med användning av växelkursen den sista dagen i deras redovisningsperiod. Kommissionen bestrider det argumentet med hänvisning till såväl IFRS-standarder som rysk god redovisningssed. Dessa förluster har i vederbörlig ordning redovisats i tillverkarnas bokföring, och de uppkom under undersökningsperioden. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (41) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade exporttillverkarna sina påståenden utan att lägga fram nya fakta gällande de ifrågasatta förlusterna. Exporttillverkarna hänvisade till rådets förordning (EG) nr 2852/2000 ⁽¹⁾ (import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea) där kommissionen avvisade den växelkursvinst netto som redovisats bland försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.
- (42) Kommissionen konstaterar att den faktiska situationen i det fall som exporttillverkaren hänvisar till inte är densamma. Som förklaras i skäl 34 i förordning (EG) nr 2852/2000 konstaterades att växelkursvinsterna inte i huvudsak avsåg tillverkning och försäljning.
- (43) Exporttillverkarna ifrågasatte inte att deras upplåning skulle vara relevant för produktionskostnaden för den likadana produkten. Kommissionen drog därför slutsatsen att förlusterna avsåg den upplåning som användes för att finansiera de fasta tillgångar som behövdes för att tillverka den likadana produkten. Följaktligen måste sådana förluster beaktas för att fastställa företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (44) Den ryska exporttillverkaren framförde på nytt sitt påstående efter det ytterligare slutliga meddelandet av uppgifter. Påståendet går emellertid utöver de särskilda aspekterna i det ytterligare meddelandet av uppgifter. Kommissionen vidhåller den ståndpunkt som framgår av föregående stycken.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2852/2000 av den 22 december 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Indien och Republiken Korea (EGT L 332, 28.12.2000, s. 17).

- (45) En exporttillverkare hade invändningar mot den metod som kommissionen använde för att beräkna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för närstående inhemska handlare, där kommissionen använde de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som rapporterats för försäljningen till icke närstående kunder på den inhemska marknaden. Kommissionen accepterade detta påstående och korrigerade den slutgiltiga beräkningen. Eftersom de på detta vis korrigerade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader inte väsentligen skilde sig från de som ursprungligen använts och eftersom det endast påverkade ett begränsat antal försäljningar, fick denna korrigering ingen betydelse för den beräknade dumpningsmarginalen.
- (46) En exporttillverkare hävdade att kommissionen hade räknat förpackningskostnaden två gånger när den fastställde den totala tillverkningskostnaden i lönsamhetsprövningen. Kommissionen avvisade detta påstående. På det vis som fullständigt redovisas i de preliminära slutsatserna tog kommissionen bort förpackningskostnaderna från försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader innan den totala tillverkningskostnaden beräknades.
- (47) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter protesterade exporttillverkarna mot den metod som använts för att beräkna normalvärdet. De påstod att kommissionen använde en felaktig procentsats av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och att kommissionen hade kraftigt överskattat normalvärdet genom att använda försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.
- (48) Kommissionen genomför sina undersökningar på ett objektivt sätt. Den metod som används för att få fram normalvärdet används konsekvent i samtliga fall där relevanta kriterier uppfylls. Kommissionen tillämpar artikel 2.6 i grundförordningen, där det föreskrivs att beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på försäljning vid normal handel. Exporttillverkarens påstående att det fasta beloppet för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader ska användas oavsett om sådana kostnader avser försäljningen vid normal handel eller inte strider mot den bestämmelsen. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (49) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter tog en exporttillverkare upp frågan om negativa poster i förteckningen över transaktioner som skett vid handel på hemmamarknaden vad gäller beräkningen av normalvärdet. Exporttillverkaren förklarade att sådana poster hörde till korrigeringar av fakturor och berodde på utformningen av exporttillverkarens redovisningssystem, där en eventuell korrigering av fakturan enbart kan göras genom att helt balansera den ursprungliga posten med en motsvarande negativ post. Exporttillverkaren hävdade att kommissionen vid sin beräkning av normalvärdet inte beaktade den speciella utformningen av exporttillverkarens redovisningssystem och att beräkningen därför inte var korrekt.
- (50) Kommissionen konstaterar för det första att exporttillverkaren, i strid mot instruktionerna i kommissionens frågeformulär, tog upp dessa korrigeringar som transaktioner i förteckningen i stället för att rapportera de korrekta posterna i lämplig kolumn i kommissionens frågeformulär. För det andra lämnade exporttillverkaren faktiskt, efter det slutliga meddelandet av uppgifter, en reviderad dumpningsmarginal, men utan att skicka in en reviderad förteckning över inhemska transaktioner eller en reviderad dumpningsberäkning. För det tredje konstaterar kommissionen att detta påstående i själva verket avser kvaliteten på de uppgifter som exporttillverkaren själv skickade in till kommissionen under undersökningens gång. För det fjärde redovisades beräkningen av normalvärdet, inklusive förteckningen över inhemska transaktioner så som den ingetts av exporttillverkaren, i vederbörlig ordning under den preliminära undersökningen. Exporttillverkaren kommenterade emellertid inte denna beräkning i sina synpunkter på det preliminära meddelandet av uppgifter. Samma förteckning över inhemska transaktioner användes i de dumpningsberäkningar som slutligen meddelades. Exporttillverkaren förklarar inte varför den inte tog upp frågan i ett tidigare skede av undersökningen.
- (51) Trots dessa brister i exporttillverkarens beteende i samband med detta påstående, analyserade kommissionen påståendet i sin egenskap av objektiv och neutral undersökningsmyndighet, och drog slutsatsen att beräkningen av normalvärdet faktiskt behövde korrigeras för att undvika eventuella dubbelingar. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter tillhandahöll exportören en nyckel som kunde användas för att filtrera dess transaktioner så att alla korrigeringar uteslöts och endast slutliga poster lämnades kvar. Kommissionen tillämpade metoden för att korrigera förteckningen som föreslagits av exporttillverkaren efter det slutliga meddelandet av uppgifter på data som kontrollerats och godkände därför påståendet i dess helhet.
- (52) Kommissionen skickade ett ytterligare slutligt meddelande av uppgifter till alla berörda parter för att informera dem om att påståendet godkännts och uppmanade parterna att inkomma med synpunkter.
- (53) Efter detta ytterligare meddelande av uppgifter hävdade en part att det ytterligare meddelandet i själva verket underströk bristerna i fråga om samarbetsviljan hos de ryska exporttillverkarna. Parten påstod dessutom att det ytterligare meddelandet av uppgifter faktiskt antydde att kommissionen kunde ha bortsett från de ytterligare uppgifterna och att de aldrig borde ha accepterats. Kommissionen tog faktiskt upp frågan om kvaliteten på inlämnad information och samarbete, men i just detta fall beslutade den att påståendet kunde godtas rent objektivt.

- (54) Efter det ytterligare meddelandet instämde den ryska exporttillverkaren i principen och omfattningen av den korrigering som kommissionen gjorde av exporttillverkarens dumpningsmarginal.
- (55) Exporttillverkaren hävdade att den hade skickat in samtliga inhemska transaktioner tillsammans med svaret på frågeformuläret. Den uppgiften ifrågasätts inte. Det är kvaliteten på de inlämnade uppgifterna som ifrågasätts. Exporttillverkaren påstod dessutom att den inte hade lämnat några kommentarer om nämnda förteckning över transaktioner efter det preliminära meddelandet av uppgifter eftersom de uppgifterna inte hade någon betydelse för beräkningen av dumpningsmarginalen. Kommissionen konstaterar att exporttillverkaren flera gånger upprepade påståenden som gällde beräkningens metod och aspekter, som – om kommissionen hade godkänt dem (*quad non*) – skulle ha lett till att kommissionen använde uppgifterna. Det är därför viktigt för den berörda parten att se till att de uppgifter som lämnats i den preliminära undersökningen var korrekta och kunde ha använts för beräkning av dumpningsmarginalen. Företaget tog visserligen upp frågan om strykningar och flera olika identiska poster på grund därav under kontrollbesöket. Men det var inte förrän det slutliga meddelandet av uppgifter som problemet i hela dess vidd blev uppenbart, vilket också framgår av effekterna på beräkningen av dumpningsmarginalen. Företaget hävdar att posterna inte är kreditnotor, men den nyckel som gör att man kan identifiera de posterna och som tillhandahållits av företaget kallas för kreditnotenummer. Kommissionen har emellertid godkänt påståendet i dess helhet, och företaget ifrågasatte inte den nya beräkningen av dumpningsmarginalen.
- (56) En exporttillverkare hävdade att kommissionen inte tog med inkomsten från frigjorda reserver som uppkom före undersökningsperioden när den beräknade försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader. Den exporttillverkaren ansåg att kommissionen använde dubbla standarder och en asymmetrisk bedömning jämfört med de förluster på omvärdering av utländska valutor som kommissionen tog med.
- (57) Kommissionen konstaterar att dess strategi är konsekvent. Försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader omfattar varken inkomster eller kostnader som har betydelse för vinsten det aktuella året, som kommissionen ansåg vara knutna till exporttillverkarens verksamheter i utlandet. Denna uppgift redovisades i det slutliga meddelandet och ifrågasattes inte av exporttillverkaren. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

2.2.3 Exportpris

- (58) Kommissionen undersökte dessutom försäljningen från en exporterande tillverkare till en icke-närstående handlare i Schweiz på det vis som beskrivs i skäl 84 i förordningen om preliminär tull. Kommissionen kontaktade såväl den exporterande tillverkaren som den icke-närstående handlaren och gjorde sina egna undersökningar i frågan för att få ytterligare information om deras relationer.
- (59) I sina synpunkter efter de preliminära slutsatserna begärde Eurofer att kommissionen skulle noggrant undersöka förbindelsen mellan den exporterande tillverkaren och den schweiziska handlaren och anpassa beräkningen på lämpligt sätt på grundval av den undersökningen.
- (60) Efter en utvärdering av denna undersökning beslutade kommissionen att betrakta denna schweiziska handlare som icke-närstående i förhållande till den ryska exporterande tillverkaren. Kommissionen fann under undersökningsperioden ingenting som styrkte påståendet att dessa parter skulle vara närstående och avvisade därför påståendet.
- (61) Den exporterande tillverkaren lämnade dessutom ytterligare information som gjorde det möjligt för kommissionen att korrigera försäljningen till icke-närstående parter i unionen. Den exporterande tillverkaren hade tidigare rapporterat sådan försäljning på grundval av internfakturor i ryska rubel. De fakturorna visade ett ursprungligt värde i utländska valutor som sedan konverterats med tillämpning av företagets dagskurs. Kommissionen kunde knyta denna nya uppgift till den information som kontrollerats på plats. Korrigeringen har orsakat en liten minskning av dumpningsmarginalen jämfört med den preliminära beräkningen.
- (62) Efter de preliminära slutsatserna protesterade exporttillverkarna mot möjligheten att tillämpa justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt artikel 2.9 i grundförordningen på försäljning via deras närstående schweiziska handlare/importörer.
- (63) De ansåg att justeringar enbart bör ske på transaktionsspecifik grund i transaktioner där försäljningsvillkoren kräver att produkten levereras efter tullklarering, dvs. i transaktioner där den närstående parten agerar som importör, såsom vid DDP-villkor. Samtidigt hävdade de att deras närstående handlare/importörer i Schweiz borde betraktas som en del av tillverkarens exportnätverk.

- (64) Som svar på detta bekräftar kommissionen att en justering för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en rimlig vinstmarginal enligt andra och tredje stycket i artikel 2.9 i grundförordningen bör göras för alla typer av försäljningar via de närliggande schweiziska handlarna/importörerna.
- (65) Även om leveransen av varor på de transaktionsvillkor som rapporterats av exporttillverkarna görs innan varorna övergår till fri omsättning och även om köparen bär ansvaret för tullklarering (i motsats till transaktioner enligt DDP-villkor), ändrar detta inte faktumet att försäljningen görs av den närliggande handlaren/importören som står för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och vanligen strävar efter vinst på sina tjänster.
- (66) Med tanke på att handlaren/importören är närliggande till den exporterande tillverkaren innebär artikel 2.9 i grundförordningen att handlaren/importörens uppgifter per definition är otillförlitliga, och undersökningsmyndigheten bör fastställa dess vinster enligt vad som anses rimligt. Dessutom hindrar inte artikel 2.9 i grundförordningen att justeringar görs för kostnader som uppstått före import eftersom dessa kostnader vanligen bärs av handlaren/importören. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (67) Exporttillverkarna upprepade påståendet efter det slutliga meddelandet av uppgifter utan att lägga fram ny information om de schweiziska handlarnas/importörernas funktioner. Kommissionen konstaterar att detta överensstämmer med unionsdomstolarnas rättspraxis. Det faktum att de närliggande företagen enbart utför vissa funktioner förhindrar under alla omständigheter inte kommissionen från att göra justeringarna enligt artikel 2.9 i grundförordningen men kunde resultera i att ett lägre belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader drogs av från priset till vilket den berörda produkten först säljs vidare till en oberoende köpare. Bevisbördan åligger de berörda parter som har för avsikt att ifrågasätta storleken på de justeringar som görs på grundval av artikel 2.9 i grundförordningen. Om dessa parter anser att justeringarna är för stora måste de följaktligen redovisa specifika bevis och beräkningar som styrker sådana påståenden. Exporttillverkarna lämnade emellertid inga bevis som kunde ifrågasätta försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader eller den vinstprocent som användes. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

2.2.4 Jämförelse

- (68) I sina kommentarer protesterade exporttillverkarna mot användningen av datum för säljkontrakt/inköpsorder för att konvertera exportförsäljningen i utländska valutor till ryska rubel. Exportförsäljarna höll emellertid med om att detta kunde vara lämpligare för att fastställa de faktiska försäljningsvillkoren än fakturadatum, även om de hävdade att kommissionen hittills aldrig har använt detta alternativ. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (69) Exporttillverkarna upprepade detta påstående efter det slutliga meddelandet av uppgifter och underströk att kommissionens motivering för att använda datum för säljkontrakt/inköpsorder var bristfällig. Dessutom hävdade de att kommissionen borde ha använt den växelkurs som gällde högst 60 dagar före fakturadatum, med hänvisning till varaktiga förändringar av valutakurserna i enlighet med artikel 2.10 j i grundförordningen.
- (70) Kommissionen beviljade ingen justering på grund av varaktiga förändringar i detta fall eftersom förändringarna i växelkursen EUR/RUB visade stor volatilitet snarare än en varaktig förändring mot slutet av undersökningsperioden. Om kommissionen tillämpade justeringen på grund av varaktiga förändringar i samband med nedskrivningen av exporttillverkarens valuta skulle detta dessutom minska exportpriset och därför ge större dumpningsmarginaler. Justeringen på grund av varaktig förändring bör dessutom användas för att återspegla den tillhörande förändringen av växelkursen och inte för att införa den maximala tidsgräns på 60 dagar från fakturadatum som exporttillverkarna föreslår. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (71) Genom att tillämpa datum för säljkontrakt/inköpsorder minimerade kommissionen i stor utsträckning effekten av de betydande och oförutsebara växelkursfluktuationerna mot slutet av undersökningsperioden. Kommissionen instämmer inte i exporttillverkarnas påstående att detta skulle utgöra en omotiverad förändring av metoden. Kommissionen utnyttjade den växelkurs som gällde på försäljningsdagen, i full överensstämmelse med artikel 2.10 j i grundförordningen och redovisade tillräckliga skäl för varför i detta fall datum för säljkontrakt/inköpsorder på ett tillfredsställande sätt fastställer de väsentliga försäljningsvillkoren. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

2.2.5 Dumpningsmarginaler

- (72) Med beaktande av de justeringar av fastställandet av normalvärdet som anges i skälen 37–51 ovan och mot bakgrund av de övriga slutsatserna i skälen 65–93 i förordningen om preliminär tull, fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

Tabell 2

Dumpningsmarginaler, Ryssland

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7
PAO Severstal	35,9
PJSC Novolipetsk Steel ⁽¹⁾	38,9
Alla övriga företag	38,9

3 SKADA

3.1 Definition av unionsindustrin och unionens tillverkning

- (73) En berörd part ifrågasatte ställningen för de klagande som hävdade att omvalsare inte hade tagits med i beräkningarna. I sammanhanget påpekas att beräkningen av total tillverkning faktiskt inkluderade tillverkningsvolymen för omvalsare. Denna synpunkt avvisas därför.
- (74) Eftersom inga övriga synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin och unionens tillverkning bekräftas slutsatserna i skälen 94–98 i förordningen om preliminär tull.

3.2 Förbrukning i unionen

- (75) Flera parter hävdade att förbrukningen borde ha analyserats i sin helhet genom att kombinera förbrukningen på den företagsinterna marknaden och förbrukningen på den öppna marknaden.
- (76) När det gäller detta redovisades och förklarades i tabell 5 och tabell 6 i förordningen om preliminär tull hur förbrukningen på den företagsinterna marknaden och den öppna marknaden utvecklats. En sammanslagning av dessa båda tabeller visar att den totala förbrukningen (som alltså omfattar såväl den företagsinterna som den öppna marknaden) utvecklats som följer under den undersökta perioden:

Tabell 3

Total förbrukning (företagsintern och öppen marknad) (ton)

	2011	2012	2013	2014	UP
Total förbrukning	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Index (2011 = 100)	100	93	98	101	101

Källa: Eurostat och kontrollerade frågeformulärsvar från Eurofer.

⁽¹⁾ Företaget meddelade kommissionen att det ändrat sin rättsliga form från öppet aktiebolag (Open Joint Stock Company, OJSC) till publikt aktiebolag (Public Joint Stock Company, PJSC). Förändringen trädde i kraft den 1 januari 2016.

- (77) Av tabellen ovan framgår att den totala förbrukningen efter en snabb minskning 2012 har ökat till en nivå som var något högre under UP än i början av skadeundersökningsperioden. Trenden förklaras av ökningen i företagsintern förbrukning som var större än minskningen på den öppna marknaden i absoluta tal.
- (78) En berörd part ansåg att påståendet att företagsintern användning inte konkurrerar med importen saknar en motiverad förklaring. Den parten anser att om importerade produkter vore tillgängliga på konkurrenskraftiga villkor, så skulle unionstillverkare utnyttja dem. Företagsintern användning bör därför beaktas.
- (79) Det bör i det sammanhanget påpekas att det inte är ekonomiskt motiverat för en integrerad tillverkare att köpa produkter avsedda för tillverkning i senare led från konkurrenter om det finns tillgänglig kapacitet för att själv tillverka sådana produkter. I en kapitalintensiv sektor som stål bör kapacitetsutnyttjandegraden vara så hög som möjligt för att spåda ut fasta kostnader och hålla tillverkningskostnaderna så låga som möjligt. På den grunden måste argumentet i skäl 78 avvisas.
- (80) Några berörda parter återkom till frågan om förbrukning i sina synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter. Vissa parter ansåg att de företagsinterna och öppna marknaderna inte hade analyserats och förklarats i tillräcklig utsträckning. Som framgår av skälen 103–106 i förordningen om preliminär tull står det emellertid klart att förbrukningen på dessa båda marknader var olika och återspeglade resultaten av de viktigaste berörda företagen i senare led. Den företagsinterna marknaden ökade tack vare utvecklingen av sektorer såsom biltillverkning. Däremot utvecklades de i huvudsak allmänna industrisektorer som försörjs via den öppna marknaden i mindre grad. Påståendet att de öppna och företagsinterna marknaderna inte hade analyserats korrekt avvisades.
- (81) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande förbrukningen i unionen, bekräftas slutsatserna i skälen 99–106 i förordningen om preliminär tull.

3.3 Import från de berörda länderna

3.3.1 Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna

- (82) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande den sammantagna bedömningen av effekterna av importerade produkter från de berörda länderna bekräftas slutsatserna i skälen 107–111 i förordningen om preliminär tull.

3.3.2 Volym, marknadsandel och pris för importen från de berörda länderna

- (83) Som nämnts ovan hävdade vissa parter att den totala situationen inklusive såväl företagsintern som öppen marknad borde ha analyserats med avseende på de olika indikatorerna. När det gäller marknadsandel konstateras att på grund av bristen på konkurrens mellan företagsintern förbrukning (försäljning) och import från de berörda länderna, och mot bakgrund av de särskilda egenskaperna hos den företagsinterna marknaden i senare led, redovisas här ingen analys av marknadsandelen uttryckt som en procentuell andel av den totala förbrukningen. Detta ligger också i linje med unionsdomstolarnas rättspraxis⁽¹⁾.
- (84) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande volym och marknadsandel för importerade produkter från de berörda länderna bekräftas slutsatserna i skälen 112–114 i förordningen om preliminär tull.

3.3.3 Pris på importen från det berörda landet och prisunderskridande

- (85) Det ska först påpekas att på grund av ett skrivfel behövde de kvantiteter som säljs av unionsindustrin korrigeras. Eftersom felet inte hade någon väsentlig betydelse för de genomsnittliga priserna fick det försumbar effekt på de beräknade marginalerna.
- (86) En part ansåg att den procentuella andel som lades till cif-värdet för att täcka kostnaderna efter importen borde omräknas på grundval av ett visst belopp per ton. Detta påstående godtog och beräkningarna har justerats i enlighet därmed, vilket fick marginell betydelse för marginalerna.

⁽¹⁾ Dom av den 27 november 1991, Gimelec m.fl. mot kommissionen, C-315/90, EU:C:1991:447, punkt 23.

- (87) De slutgiltiga marginalerna för prisunderskridande har följaktligen reviderats och uppgår för Kina och Ryssland till 8,1 % respektive 15,1 %.
- (88) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande volym, marknadsandel och pris för importerade produkter från de berörda länderna och med undantag för marginalerna för prisunderskridande enligt förklaringen i skäl 87 ovan, bekräftas slutsatserna i skälen 115–119 i förordningen om preliminär tull.

3.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

3.4.1 Metoder

- (89) Flera parter lämnade synpunkter om den metod som använts för att analysera unionsindustrins ekonomiska situation. Framför allt hävdade olika parter att den företagsinterna marknaden trots sin betydande storlek till stor del uteslöts från analysen och att slutsatserna grundades enbart på resultat som avsåg den öppna marknaden. Dessa parter hävdade att försäljningspris och lönsamhet på den företagsinterna marknaden borde ha analyserats separat. De hävdade dessutom att den totala situationen inklusive såväl den företagsinterna som den fria marknaden borde ha analyserats och att en sådan analys skulle utmynnat i slutsatsen att det inte föreligger någon skada för unionsindustrin.
- (90) I detta sammanhang, och såsom framgår av skäl 123 i förordningen om preliminär tull, analyserade kommissionen den företagsinterna marknaden, den öppna marknaden och unionsindustrins allmänna utveckling separat, där det var relevant. När det gäller den företagsinterna marknaden avser den största delen av denna marknad företagsinterna överföringar inom en juridisk person där inga fakturor utfärdas och det därför inte existerar något försäljningspris. När det gäller företagsintern försäljning mellan närstående enheter var det uppenbart att ingen meningsfull analys av pris- och lönsamhetsindikatorer kunde genomföras på grund av de många olika strategier för internprissättning som tillämpades av de olika tillverkarna i urvalet. Å andra sidan var detta möjligt för utvecklingen av den företagsinterna förbrukningsvolymen, och en analys gjordes. På samma sätt som för den öppna marknaden analyserades tillverkningskostnaden per enhet, försäljningspriset, försäljningsvolymen och lönsamheten. När det gäller den totala aktiviteten för de sammanlänkade företagsinterna och öppna marknaderna analyserades flera indikatorer, såsom tillverkningsvolym, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, sysselsättning, produktivitet, lager, arbetskostnad, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar.
- (91) Följaktligen måste påståendet att analysen av unionsindustrins ekonomiska situation enbart grundas på den öppna marknaden och borde ha omfattat en analys av den företagsinterna marknaden och den totala verksamheten avvisas. Alla meningsfulla aspekter av utvecklingen av den ekonomiska situationen på sådana marknader när de betraktas enskilt eller sammantaget har analyserats.
- (92) En part hävdade att analysen av den öppna marknaden borde ha omfattat en analys av andra indikatorer såsom tillverkning, lager och kassaflöde för enbart den öppna marknaden. Den parten drog slutsatsen att analysen inte gav en rättvisande bild av den påstådda skadan.
- (93) I det sammanhanget påpekas att en analys av övriga skadeindikatorer för enbart den öppna marknaden var omöjlig på grund av det nära sambandet mellan verksamheterna på företagsinterna och öppna marknader. Ytterligare sådana analyser skulle inte heller ha lett till några meningsfulla slutsatser. Följaktligen måste detta påstående avvisas.
- (94) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom vissa exporttillverkare till frågan i sina synpunkter. De hävdade att den metod som tillämpats för att analysera de företagsinterna och öppna marknaderna uppvisade en överträdelse av principen om rättvis och objektiv undersökning. Såväl den företagsinterna som den fria marknaden har emellertid alltid undersökts om det varit möjligt och där det fanns meningsfulla uppgifter. En sammantagen bedömning gjordes också när det bedömdes som lämpligt. Kommissionen har därför tydligt visat att slutsatsen om skada har tillkommit genom en trevägsbedömning (företagsintern och öppen marknad samt en sammantagen analys) med användning av samtliga relevanta uppgifter. Om det inte gick att göra en bedömning nämndes också de bakomliggande skälen.
- (95) På grund av denna heltäckande metod gäller de synpunkter som togs upp av exporttillverkarna dessutom snarare presentationen än själva sakfrågan eftersom samtliga relevanta uppgifter har presenterats. De uppgifter som redovisats visar att unionsindustrins försäljning på den öppna och företagsinterna marknaden har ökat med

mindre än 1 %, men att den ökningen är mindre än tillväxten i fråga om förbrukning på de marknaderna. När det gäller priser och lönsamhet på unionsmarknaden är dessa enbart relevanta om produkterna säljs mellan icke närstående parter. Det finns faktiskt inga försäljningspriser för företagsinterna överföringar och inga pålitliga försäljningspriser för företagsinterna försäljningar av de skäl som redan nämnts i skäl 142 i förordningen om preliminär tull. Följaktligen kunde ingen meningsfull analys av lönsamheten på den företagsinterna marknaden göras. Vad gäller produktionskostnaden påminns om att utvecklingen av denna indikator på den fria marknaden analyserats trots att detta inte uttryckligen krävs enligt grundförordningen. Produktionskostnadens utveckling på den företagsinterna marknaden analyserades inte av de skäl som anges i samma skäl.

- (96) På grundval av ovanstående har kommissionen tydligt visat att slutsatsen om skada har tillkommit genom en trevägsbedömning (företagsintern och öppen marknad samt en sammantagen analys) med användning av samtliga relevanta uppgifter. Påståendet att principen om rättvis och objektiv undersökning har överträtts avvisas.
- (97) På grundval av ovanstående och i frånvaro av andra synpunkter i frågan, bekräftas härmed den metod som använts för att utvärdera unionsindustrins ekonomiska situation och som framgår av beskrivningen i skälen 120–123 i förordningen om preliminär tull.

3.4.2 Makroekonomiska indikatorer

3.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (98) En berörd part påstod att unionsindustrins fokus har flyttats från den öppna till den företagsinterna marknaden och att unionsindustrin har blivit mer intresserad av att sälja på den företagsinterna marknaden där produkter med ett högre mervärde säljs.
- (99) I det sammanhanget konstateras att unionsindustrin inte självständigt kan besluta sig för att fokusera på den företagsinterna eller den öppna marknaden. Marknaden för kallvalsade platta produkter av stål drivs av efterfrågan och inte av utbudet, vilket framgår av den tillgängliga kapaciteten hos unionstillverkarna. Därför var det inte så att unionsindustrin bestämde sig för att fokusera på den företagsinterna marknaden. I stället var det den utbredda och kraftigt ökande tillgängligheten för dumpad import från de berörda länderna som gjorde att unionsindustrin förlorade marknadsandelar och försäljningsvolymerna på den öppna marknaden. Några sådana problem fanns inte på den företagsinterna marknaden. Argumentet måste därför avvisas.
- (100) Samma berörda part påstod att det förbättrade kapacitetsutnyttjandet inte är knutet till en minskning av kapaciteten utan snarare till en ökning av produktionsvolymerna.
- (101) I det sammanhanget konstateras att även om det ökade kapacitetsutnyttjandet inte enbart är knutet till den minskade kapaciteten eftersom även produktionsvolymerna har ökat, är kapacitetsminskningen den absolut viktigaste anledningen till det ökade kapacitetsutnyttjandet. Om man ser till absoluta tal ökade i själva verket produktionsvolymerna med enbart 337 348 ton, medan kapaciteten minskade med 1 873 141 ton. På grundval av ovanstående avvisades detta påstående.
- (102) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter bekräftas slutsatserna i skälen 124–126 i förordningen om preliminär tull.

3.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (103) Ryska exporttillverkare hävdade att den minskade försäljningsvolymerna inte kunde anses vara bevis på skada eftersom den i stort sett låg i linje med den minskade förbrukningen under den aktuella perioden. De hävdade att minskningen var kopplad till sjunkande råvarupriser, vilket ger lägre priser för den berörda produkten, ökande export från tredjeländer från 2012 och unionsindustrins import av den berörda produkten.
- (104) När det gäller detta konstateras först att skillnaden mellan minskningen av försäljningen (– 14 %) och minskningen av förbrukningen (– 9 %) inte kan betraktas som obetydlig. Minskningen när det gäller globala råvarupriser kan dessutom inte anses vara ett giltigt skäl för de lägre försäljningsvolymerna eftersom dessa faktorer, dvs. råvarupriser och försäljningsvolymerna, inte är direkt kopplade till varandra. Eventuellt lägre råvarupriser skulle dessutom påverka såväl unionsindustrin som importen. När det gäller importen från tredjeländer måste utvecklingen under hela den undersökta perioden analyseras och inte bara utvecklingen från och med mitten av den perioden. I detta sammanhang konstateras att importen från tredjeländer har minskat

såväl absolut (– 206 571 ton) som relativt (marknadsandelen har minskat från 10,9 % till 9,1 %). Vad gäller unionsindustrins import från de berörda länderna kan dessutom konstateras att de inköpen var oförändrade under den undersökta perioden och utgjorde mindre än 1 % av unionsindustrins totala omsättning. På grundval av ovanstående avvisades detta argument.

- (105) När det gäller marknadsandel ifrågasatte samma parter hur kommissionen preliminärt kunde dra slutsatsen att den minskade marknadsandelen för unionsindustrin (från 74,8 % till 70,8 %) skulle vara tecken på skada, medan marknadsandelen på 5,4 % för importen från Indien, Iran och Ukraina inte kunde bryta orsakssambandet mellan påstådd skada och import från de berörda länderna.
- (106) I det här sammanhanget bör det påpekas att marknadsandelen för de länder som nämns ovan bör analyseras under hela den undersökta perioden och inte genom att fokusera på ett enskilt år. Marknadsandelen för importen från Indien, Iran och Ukraina ökade således från 4 % till enbart 5,4 % under den undersökta perioden, dvs. med endast 1,4 %, medan, som framgår av skäl 105 ovan, den totala importen från tredjeländer minskade från 10,9 % till 9,1 % till förmån för importen från de berörda länderna. Av det som sagts ovan följer att den minskade marknadsandelen för unionsindustrin inte kan jämföras direkt med den marknadsandel som innehas av länderna som nämns ovan och att denna minskning kan betraktas som tecken på skada. På grundval av ovanstående avvisades detta argument.
- (107) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter, bekräftas slutsatserna i skälen 127–132 i förordningen om preliminär tull.

3.4.2.3 Sysselsättning, arbetskostnad och produktivitet

- (108) En berörd part ansåg att den minskade sysselsättningen inte borde kopplas till dumpad import från de berörda länderna, utan snarare till en modernisering av utrustningen som lett till att man anställer högre utbildad personal, vilket i sin tur gett högre arbetskostnader.
- (109) I det sammanhanget konstateras att påståenden om modernisering av utrustningen och anställning av högre utbildad personal inte kan styrkas och därför bör avvisas.
- (110) En annan berörd part tog upp de motstridiga trenderna i fråga om sysselsättning (– 10 %) och arbetskostnader (+ 11 %) under den undersökta perioden. Samma part undrade också om utvecklingen gällde såväl den företagsinterna som den öppna marknaden.
- (111) I det sammanhanget hänvisas till skäl 144 i förordningen om preliminär tull, där det framhålls att de ökade arbetskostnaderna faktiskt var knutna till kraftiga nedskärningar i sysselsättningen som ledde till betalning av avgångsvederlag och följaktligen ökade arbetskostnaden per heltidsekvivalent. Den minskade sysselsättningen avsåg dessutom inte enbart anställda på den öppna eller den företagsinterna marknaden utan drabbade snarare sysselsättningen som helhet eftersom produkter avsedda för den öppna eller företagsinterna marknaden tillverkas av samma anställda på samma utrustning. På grundval av ovanstående avvisades detta argument.
- (112) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter, bekräftas slutsatserna i skälen 133 och 134 i förordningen om preliminär tull.

3.4.2.4 Lagerhållning, dumpningsmarginalens storlek, tillväxt, priser, lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar

- (113) Eftersom det inte inkommit några synpunkter om lagerhållning, dumpningsmarginalens storlek, tillväxt, priser, lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar bekräftas slutsatserna i skälen 135–151 i förordningen om preliminär tull.

3.4.3 Slutsats om skada

- (114) Flera berörda parter ansåg att skadeanalysen enbart grundades på indikatorernas negativa utveckling på den öppna marknaden och att slutsatserna av en sådan analys var otillräckliga för att motivera att unionsindustrin som helhet lidit väsentlig skada.
- (115) I detta sammanhang, och enligt vad som anges i skäl 96, påpekas att kommissionen inte begränsade sin analys till enbart den öppna marknaden utan dessutom, i förekommande fall, analyserade och drog slutsatser om hur den ekonomiska situationen utvecklades för unionsindustrin som helhet och i synnerhet på den företagsinterna marknaden.
- (116) Det bör dessutom framhållas att slutsatsen att industrin drabbades av väsentlig skada inte enbart grundas på den negativa utvecklingen vad gäller mikro- och makroindikatorer på den öppna marknaden. Även om vissa mikro- och makroindikatorer faktiskt utvecklats negativt på den öppna marknaden visar även andra indikatorer som avser utvecklingen för unionsindustrin som helhet, såsom sysselsättning, arbetskostnad per heltidsekvivalent, investeringar och avkastning på investeringar, på en försämrad situation för unionsindustrin. Mot bakgrund av skillnaden i storlek mellan de öppna och de företagsinterna marknaderna konstateras att den positiva utvecklingen för unionsindustrins utveckling på den företagsinterna marknaden (vad gäller vissa indikatorer) inte var tillräcklig för att kompensera den negativa utvecklingen på den öppna marknaden, vilket framgår av den negativa utvecklingen för ovannämnda indikatorer vad gäller verksamheten som helhet. Mot bakgrund av ovanstående måste detta påstående avvisas.
- (117) På grundval av analysen av synpunkterna, enligt sammanfattningen i skälen 73–115 ovan, bekräftas slutsatserna i skälen 152–155 i förordningen om preliminär tull.

4. ORSAKSSAMBAND

- (118) Flera berörda parter hävdade att skadan inte kunde tillskrivas importen av dumpade produkter från de berörda länderna och att andra faktorer bröt orsakssambandet. Vissa av påståendena var enbart en upprepning av påståenden som redan framförts under den preliminära fasen, utan några nya faktorer. De nya synpunkterna analyseras nedan.

4.1 Återhämtningen i den europeiska ekonomin

- (119) En berörd part ifrågasatte förekomsten av en långsam återhämtningsprocess efter krisen 2012 och hävdade att import från de berörda länderna inte hade hindrat unionsindustrin från att dra nytta av en sådan återhämtning. De hävdade att den misslyckade återhämtningen efter krisen 2012 orsakades av den påstått fortsatt låga efterfrågan på kallvalsade platta produkter av stål.
- (120) Det bör först påpekas att förbrukningen mellan 2012 och undersökningsperioden ökade med 4,4 %, vilket, trots att det inte räckte för att nå upp till nivåerna 2011, kan betraktas som tecken på en långsam återhämtning. När det gäller importen från de berörda länderna bör man observera att deras marknadsandel i en miljö präglad av långsam återhämtning ökade från 13,5 % 2012 till 18,7 % 2013 och till och med 20,1 % under undersökningsperioden. På grundval av ovanstående avvisas detta påstående.

4.2 Investeringar, kapacitet och produktionsökning

- (121) Samma berörda part hävdade att unionsindustrin hade fattat dåligt underbyggda och felaktiga affärsbeslut genom att göra omfattande investeringar 2011 och 2012 och genom att öka sin kapacitet 2011.
- (122) När det gäller detta påminner kommissionen om att undersökningen fokuserade på att analysera hur den ekonomiska situationen i unionsindustrin utvecklades under tiden från 2011 till undersökningsperioden. Den kapacitetsökning som ägde rum mellan 2010 och 2011 kan därför inte anses omfattas av analysen. Kommissionen konstaterar också att påståendet att unionsindustrin gjorde påstått kostsamma investeringar under 2011 och 2012 inte stöds av fakta. De investeringar som gjordes av den unionsindustri som ingick i undersökningen under den undersökta perioden motsvarade mindre än 2,5 % av deras nettotillgångar och utgjordes i första hand av ersättnings- och rationaliseringsinvesteringar. Med tanke på deras nivå och natur kan sådana investeringar inte anses vara tillräckligt betydande för att kunna påverka unionsindustrins ekonomiska utveckling. Påståendet måste därför avvisas.

- (123) Efter införandet av preliminär tull och återigen efter det slutliga meddelandet hävdade vissa berörda parter att ökningen av unionsindustrins produktionsvolym vid en tidpunkt när förbrukningen minskade borde anses ha vållat skadan, snarare än importen från de berörda länderna.
- (124) I detta sammanhang, och enligt vad som framgår av skäl 152 i förordningen om preliminär tull, påminner kommissionen om att unionsindustrin ökade sin produktionsvolym för att tillfredsställa den ökande företagsinterna förbrukningen. Eftersom unionsindustrins tillverkning främst är orderstyrd, vilket bekräftas av de relativt låga lagernivåerna (se skäl 136 i förordningen om preliminär tull), kan en sådan ökning inte anses ha vållat skadan. På grundval av ovanstående avvisas detta påstående.

4.3 Råvarupriser

- (125) Flera berörda parter ifrågasatte slutsatserna om effekten av minskande råvarupriser på de priser som tas ut av unionsindustrin. För det första ifrågasatte de att minskningen av importpriserna skulle vara mindre än minskningen av råvarupriserna och tog som exempel järnmalm. I sina synpunkter hävdade denna part att priset på järnmalm (RMB/ton) hade minskat med 39 % under den undersökta perioden. För det andra hävdade de att kommissionens argument i skälen 171–175 i förordningen om preliminär tull inte räckte för att avvisa påståendet att de minskade råvarupriserna hade lett till fallande priser för den undersökta produkten och att kommissionen inte i tillräcklig omfattning hade beaktat den globala minskningen av råvarupriser.
- (126) I detta sammanhang konstateras för det första att importpriserna från de berörda länderna minskade med i genomsnitt 20 % under den undersökta perioden, vilket är mer än minskningen i fråga om produktionskostnad för unionsindustrin. När det så gäller järnmalm och efter att ha konverterat den inlämnade prisinformationen från renminbi till euro per ton visar det sig att priset på järnmalm enbart minskade med cirka 31 % under den undersökta perioden. Om man försiktigt antar att andelen järnmalm skulle svara för 35 % av kostnaderna i de berörda länderna, skulle minskningen av råvarupriser endast leda till en prisminskning på mindre än 11 %, medan, som förklarats ovan, importpriserna från de berörda länderna minskade med 20 %.
- (127) Vad gäller det andra påståendet bör man observera att kommissionen inte utesluter att minskningen av råvarupriser påverkade priset för de berörda produkterna under den undersökta perioden. Kommissionen hävdade emellertid att priset på den undersökta produkten i unionen inte följde en enda världsomspännande pristrend som i stort återspeglade råvaruprisernas utveckling. Kommissionen analyserade dessutom andra faktorer som påverkade priserna, nämligen regionala skillnader och överkapacitet. Den hävdade också att om priset på den berörda produkten inte hade minskat med mer än minskningen av råvarupriserna skulle konkurrensförhållandena på marknaden ha förblivit rättvisa, och unionsindustrin skulle ha kunnat skörda frukterna av sjunkande kostnader och åter nå lönsamhet. På grundval av ovanstående avvisas ovannämnda påståenden.
- (128) Vissa exporttillverkare återkom till frågan i sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter. Inga nya argument framfördes emellertid.

4.4 Unionsindustrins import

- (129) En berörd part hävdade att unionsindustrins import av den berörda produkten inte fick tillräcklig tyngd i kommissionens analys av orsakssamband, vilket ledde till en ofullständig och felaktig bedömning av orsakssambanden.
- (130) Som framgår av skäl 104 ovan var unionsindustrins import från de berörda länderna oförändrad under den undersökta perioden och utgjorde mindre än 1 % av unionsindustrins totala omsättning. Vidare, och som anges i skäl 191 i förordningen om preliminär tull, gjordes dessa inköp av handelsdelar som var fria att köpa kallvalsade platta produkter av stål från flera olika källor. Dessa handelsdelar drivs att erbjuda billigast tänkbara material för att bibehålla sina handelsförbindelser. Med tanke på de små volymer det gällde och det faktum att de volymerna inte har ökat under den undersökta perioden, anses importen från de berörda länderna ha getts tillräcklig tyngd. Följaktligen måste detta krav avvisas.

- (131) Vissa exporttillverkare återkom till denna fråga i sina synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter och hävdade att kommissionen hade omtolkat siffrorna för att motivera slutsatsen att det förelåg skada genom att göra en ny beräkning av importens procentuella andel av den totala försäljningen. Kommissionen har i själva verket inte gjort en ny tolkning av siffrorna utan uppgav snarare en mer exakt siffra (mindre än 1 %) än det bredare intervall som angavs i förordningen om preliminär tull (0–5 %).

4.5 Förekomsten av ett tidigare gällande avtal om handel med vissa stålprodukter mellan Ryssland och unionen

- (132) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter och också efter det slutliga meddelandet av uppgifter upprepade samma berörda parter argumentet att rysk import höll sig inom de icke skadliga kvoter som angetts i det tidigare gällande avtalet om handel med vissa produkter av stål mellan Ryssland och unionen. Framför allt höll den berörda parten inte med om att kvotnivån var "för hög" och hävdade att det fanns en betydande överlappning mellan de produkter som omfattades av denna undersökning och kategorin "övriga valsade platta produkter" (enligt definitionen i avtalen).
- (133) I det sammanhanget vill kommissionen påminna om att ovanstående avtal löpte ut före undersökningsperioden, dvs. den 22 augusti 2012 sedan Ryssland blivit medlem av Världshandelsorganisationen. Dessutom konstaterar kommissionen att avtalet inte innehåller några bestämmelser om indexreglering av importkvoterna i linje med hur efterfrågan eller förbrukningen faktiskt utvecklas från år till år. En krympande marknad skulle med andra ord inte resultera i en motsvarande anpassning av kvoterna. I artikel 10 i ovanstående avtal föreskrivs dessutom att kvantiteten för varje produktgrupp ska ökas med 2,5 % varje år i samband med att avtalet förlängs. Det är därför inte förvånande att kvoterna för produktgruppen, inklusive de produkter som omfattas av denna undersökning, aldrig uppnåddes under den period som avtalet gällde.
- (134) Mot den bakgrunden verkar det som om de kvoter som anges i bilagorna till sådana årliga avtal inte har något samband med verkligheten på marknaden och hur förbrukningen utvecklas eftersom kvoterna automatiskt justerades upp, oavsett hur förbrukningen och efterfrågan utvecklades. Eftersom kvoterna dessutom aldrig fylldes under den tid som avtalet gällde verkar det som om de faktiskt var "för höga", inte bara för den period som avtalen omfattade, utan även om man jämför med hur förbrukningen utvecklades under den undersökta perioden. Följaktligen är det meningslöst att jämföra nivån på dessa kvoter, som inte längre var tillämpbar efter den 22 augusti 2012, med nivån på importen från Ryssland under den undersökta perioden. Detta påstående måste därför avvisas.
- (135) Den påstådda överlappningen mellan produkterna som ingår i denna undersökning och motsvarande "övriga platta kallvalsade produkter" analyserades ytterligare. Det visade sig först att undersökningen också omfattade produkter som ingår i produktgruppen "legerade kallvalsade och överdragna plåtar". För det andra visade det sig att av de 42 Taric-nummer som omfattas av avtalet var det bara sju av ovannämnda produktgrupper som helt motsvarade de koder som nämndes i förordningen om preliminär tull (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 och 7225 50 80 00). Följaktligen är 35 av de Taric-nummer som anges i bilagan till avtalet undantagna från denna undersöknings produktdefinition. Å andra sidan omfattas ett tiotal av de Taric-nummer som ingår i denna undersökning inte av ovannämnda avtal. Av det som sagts ovan framgår att den påstådda överlappningen inte stöds av faktisk bevisning, och sådana påståenden måste avvisas.

4.6 Unionsindustrins överkapacitet

- (136) En annan berörd part hävdade att unionsindustrin påverkades väsentligt av sin överkapacitet som ledde till överutbud, högra kostnader och lägre vinst, men som också avskräckte från ytterligare investeringar. Denna berörda part hävdade dessutom att kapacitetsutnyttjandet utan import enbart skulle ha varit drygt 72 %.
- (137) Det ska först sägas att unionsindustrin minskade sin kapacitet med 3 % under den berörda perioden för att anpassa den efter den förändrade globala marknadssituationen. Även om unionsindustrins kapacitetsutnyttjande under skadeundersökningsperioden inte kan anses vara tillfredsställande och det inte kan ifrågasättas att ett lågt kapacitetsutnyttjande kan få betydelse för utvecklingen i en viss bransch konstaterar kommissionen att unionsindustrin fortfarande var lönsam 2011 när dess installerade kapacitet överskred den under undersökningsperioden och att utnyttjandegraden var lägre än under undersökningsperioden. Därför, och mot bakgrund av förbättringen av kapacitetsutnyttjandet knutet till kapacitetsminskningen, drar kommissionen slutsatsen att nivån på kapacitetsutnyttjandet inte kan betraktas som en faktor som bryter orsakssambandet. På grundval av ovanstående avvisas detta påstående.

4.7 Import från tredjeländer

- (138) Flera parter hävdade att kommissionen inte hade gjort en korrekt bedömning av effekten av importen från tredjeländer. De hävdade att nivån på den importen låg nära nivån för den ryska importen och att importen från Iran och Ukraina skedde till lägre priser än importen från Ryssland och Kina. Dessutom, och som anges i skäl 105, hävdade en berörd part att importen från Ukraina, Indien och Iran som svarade för en marknadsandel på 5,4 % under den undersökta perioden inte hade bedömts korrekt när den jämfördes med minskningen av unionsindustrins marknadsandel.
- (139) I det sammanhanget konstaterar kommissionen först, såsom anges i skäl 104, att marknadsandelen för importen från tredjeländer har minskat från 10,9 % till 9,1 % (från 854 281 till 647 710 ton) under den undersökta perioden, medan marknadsandelen för importen från enbart Ryssland hade ökat från 5,9 % till 9,8 % (och från 466 165 till 697 661 ton). Det framgår av ovanstående att importen från Ryssland och från andra tredjeländer följde två motsatta utvecklingstrender. Kommissionen konstaterar också att importen från Ryssland har lagts samman med importen från Kina inom ramen för denna undersökning och att marknadsandelen för de berörda länderna ökade från 14,3 % 2011 till 20,1 % under undersökningsperioden.
- (140) För det andra: även om kommissionen inte ifrågasätter att importen från Iran och Ukraina faktiskt skedde till genomsnittliga priser som var lägre än de berörda ländernas genomsnittliga priser, så konstaterar kommissionen att den genomsnittliga prisnivån för sådan import underskred importen från de berörda länderna under hela den undersökta perioden och att det inte förekom någon betydande förändring av de ländernas prisstrategi under den perioden. Eftersom deras marknadsandel enbart ökade obetydligt från 2,9 % till 3,4 %, är det osannolikt att den importen bryter orsakssambandet.
- (141) För det tredje och som framgår av skäl 106 bör marknadsandelen för Ukraina, Indien och Iran analyseras under hela den undersökta perioden och inte genom att fokusera på ett enskilt år. Följaktligen ökade faktiskt marknadsandelen för importen från Indien, Iran och Ukraina en aning från 4 % till 5,4 % under den undersökta perioden, medan importen från andra tredjeländer (inklusive de som anges ovan) minskade generellt från 10,9 % till 9,1 %. Av detta följer att minskningen för unionsindustrins marknadsandel (- 4 %) inte kan jämföras med marknadsandelen för de länder som nämndes ovan enbart under undersökningsperioden och att ökningen av marknadsandelen inte kan betraktas som tillräckligt betydande för att bryta orsakssambandet.
- (142) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade vissa exporttillverkare att importen från samtliga tredjeländer, när den bedömdes i absoluta tal, var jämförbar med importen från Ryssland och att även sådan import skulle betraktas som skadlig. I detta sammanhang konstateras först att som anges i skälen 107–111 i förordningen om preliminär tull, så var villkoren för att bedöma den ryska och den kinesiska importen kumulativt uppfyllda. Därför bör den ryska importen inte analyseras för sig. För det andra påpekas att även om analysen av importen bör göras genom att man ser till absoluta siffror, bör även utvecklingen av sådana absoluta siffror analyseras. I det sammanhanget och som anges ovan konstateras att importen från samtliga tredjeländer har minskat med 206 571 ton under skadeundersökningsperioden medan importen från Ryssland har ökat med 231 496 ton. Importen från de berörda länderna bedömt kumulativt följde en liknande trend och ökade med 312 224 ton. Som beskrivs ovan var importen från samtliga tredjeländer betydligt lägre än importen från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden. De följde också en motsatt trend mot den ryska importen eller importen från de berörda länderna. På denna grund bekräftas att importen från tredjeländer analyserades korrekt med beaktande av deras volym, pris och trender vad gäller marknadsandel. Påståendet avvisades därför.

4.8 Slutsats om orsakssamband

- (143) På grundval av ovanstående och eftersom det inte inkommit några andra synpunkter bekräftas slutsatserna i skälen 202–204 i förordningen om preliminär tull.

5. UNIONENS INTRESSE

5.1 Unionsindustrins intresse

- (144) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande unionsindustrins intresse bekräftas slutsatserna i skäl 209 i förordningen om preliminär tull.

5.2 Importörernas och användarnas intresse

- (145) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter påstod flera berörda parter att det inte skulle ligga i unionens intresse att vidta antidumpningsåtgärder mot de berörda länderna. Det påståendet upprepades efter det slutliga meddelandet av uppgifter. De hävdade att antidumpningsåtgärder skulle strida mot de mindre användarnas intressen, eftersom de skulle hämma konkurrensen (unionstillverkarna skulle höja sina priser) och eftersom unionstillverkarna inte tillverkar vissa typer av kallvalsade platta produkter av stål.
- (146) Dessa påståenden togs upp redan i skälen 220–223 i förordningen om preliminär tull, men ingen väsentlig ytterligare information framkom som kunde styrka sådana påståenden efter det preliminära eller det slutliga meddelandet av uppgifter. Följaktligen avvisas det argumentet.

5.3 Övriga argument

- (147) Vissa berörda parter hävdade att kommissionen var partisk gentemot unionstillverkarna och försökte finna tecken på dumpning till varje pris.
- (148) Detta påstående styrktes inte ytterligare. Kommissionen understryker att undersökningen genomförs inom gällande rättsliga ramar med striktast tänkbara standarder för neutralitet och öppenhet.
- (149) Enligt vissa parter visade det faktum att unionstillverkarna importerade den undersökta produkten att de inte kunde uppfylla efterfrågan i unionen.
- (150) Som anges i skäl 191 i förordningen om preliminär tull ingår ett antal av unionens tillverkare i integrerade stålkoncerner med fristående handelsföretag. Dessa handlare kan fritt köpa från de källor de väljer, inklusive de berörda länderna. Det bör upprepas att dessa inköp svarar för mindre än en procent av de klagande parternas försäljning. Frånsett motiv som egenintresse och att underhålla goda handelsförbindelser finns det ingenting som skulle kunna styrka att sådan import har skett på grund av att unionstillverkarna inte kunde uppfylla efterfrågan.

5.4 Slutsats om unionens intresse

- (151) Eftersom det inte inkommit några andra synpunkter beträffande unionens intresse bekräftas slutsatserna i skälen 229–232 i förordningen om provisorisk tull.

6. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

6.1 Nivå för undanröjande av skada

- (152) Efter de preliminära resultaten var det flera parter som kommenterade vinstmålet på 5 % som preliminärt användes för att beräkna målprisunderskridandet enligt vad som framgår av skälen 237 och 238 i förordningen om preliminär tull. En berörd part hävdade att vinsten inom sektorn inte skulle ha varit större än 5 %, medan en annan berörd part hävdade att ett vinstmål på 5 % var överdrivet högt. Dessa påståenden styrktes inte.
- (153) Eurofer ansåg att vinstmålet på 5 % var alldeles för lågt. För det första avvisade Eurofer hänvisningen till vinstprofil för kornorienterade elektroplåtar eftersom bland annat FoU, marknader och ståltypen var olika. För det andra ansåg Eurofer att tillgängliga och verifierbara bevis från perioden före 2009 visade att den använda vinstmarginalen borde var minst 10 %. Eurofer grundade sitt påstående delvis på information från de klagande tillverkarna som ingick i undersökningen och som på kommissionens begäran hade lämnat lönsamhetsuppgifter för bland annat perioden 2005–2008 och delvis på den lönsamhet som vissa andra unionstillverkare hade uppnått under samma period. Eurofer tillade att vinstmålet inte borde avse år som påverkats av antingen den ekonomiska krisen eller av dumpad import från de berörda länderna. För det tredje hävdade Eurofer att vinstmålet borde justeras mot bakgrund av importen efter undersökningsperioden och en fortsatt ytterligare illojal prissänkning på den berörda importen. Eurofer påpekade också att unionens institutioner redan tidigare hade utnyttjat högre vinstmarginaler än normalt för att balansera skadan på grund av dumpad import ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Commission Regulation (EEC) No 3262/90 of 5 November 1990 imposing a provisional anti-dumping duty on imports of audio tapes in cassettes originating in Japan, the Republic of Korea and Hong Kong (EGT L 313, 13.11.1990, s. 5; inte översatt till svenska).

- (154) Dessa synpunkter analyserades noggrant. För det första hade undersökningen visat att det under hela den undersökta perioden förekom betydande importvolymerna från de berörda länderna som negativt påverkade bland annat unionsindustrins lönsamhet enligt vad som framgår av skäl 236 i förordningen om preliminär tull. Därför kunde inget av åren i den undersökta perioden anses vara representativt för den vinst som rimligen kunde uppnås under normala konkurrensförhållanden. Eftersom den enda synpunkt som mottogs i frågan under den preliminära fasen inte var tillräckligt styrkt, valde kommissionen att preliminärt fastställa vinstnivån på grundval av resultaten i undersökningar som avsåg andra stålprodukter. Sedan de provisoriska åtgärderna infördes har kommissionen emellertid undersökt frågan vidare, inte bara mot bakgrund av de synpunkter som inkom efter resultaten, utan även genom att begära och analysera mer information i frågan.
- (155) Efter införandet av provisoriska åtgärder uppmanade kommissionen, som redan påpekats i skäl 8 ovan, de undersökta unionstillverkarna att lämna ytterligare uppgifter om lönsamheten för den likadana produkten när den såldes på unionsmarknaden under åren 2005–2010 (samma information för perioden från 2011 till undersökningsperioden hade redan lämnats i deras ursprungliga svar på frågeformulären). Denna information lämnades och kontrollerades i vederbörlig ordning. Den viktade genomsnittliga lönsamheten för åren 2005–2008 som kunde beräknas på den grunden låg för vart och ett av de åren i intervallet 9–15 %. Åren 2005–2008 verkade vara representativa för att fastställa ett vinstmål, eftersom de varken påverkades av den ekonomiska krisen, som kraftigt drabbade sektorn från och med 2009, eller utmärktes av särskilt gynnsamma marknadsvillkor. Volymen på importen från de berörda länderna och andra länder under de åren visade att konkurrensen var stark.
- (156) På grundval av ovanstående anser därför kommissionen att den lönsamhetsmarginal som industrin uppnådde under det senaste av de representativa åren, dvs. 2008, är en lämpligare grund för beräkning av vinstmålet för den branschen än den vinst på 5 % som användes preliminärt. Den viktade genomsnittliga vinstmarginalen uppgår till 9,9 %, och beräkningen av målprisunderskridandet har justerats i enlighet därmed. Eftersom den bygger på faktiska lönsamhetsuppgifter för den berörda produkten är detta den bästa tillgängliga informationen för detta syfte.
- (157) Vissa exporttillverkare återkom till frågan om skademarginaler som används för att fastställa nivån för undanröjande av skada i synpunkterna som följde på det slutliga meddelandet av uppgifter. Med hänvisning till punkt 60 i EFMA-domen ⁽¹⁾ påpekades att "[d]en vinstmarginal som skall beaktas av rådet vid beräkningen av det riktpris vid vilket den ifrågavarande skadan undanröjs, är den vinstmarginal gemenskapsindustrin skäligen skulle kunna räkna med under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import". De angav dessutom att den vinst som uppnåddes 2011 utgjorde en pålitlig vinstmarginal i frånvaro av dumpad import. Eftersom de uppgifter som finns registrerade för perioden från 2009 till undersökningsperioden uppenbarligen inte var lämpliga på grund av den betydande förekomsten av billig och dumpad import och finanskrisen 2009 som påverkade stålsektorn även 2010 och 2011, var det uppenbart att kommissionen hade rimliga skäl att gå ännu längre tillbaka i tiden (om det fanns tillgängliga uppgifter) för att hitta det senaste representativa året och att perioden 2005–2008 därför borde undersökas. Kommissionen drog slutsatsen från de uppgifter som var tillgängliga att året 2008 var det mest representativa året av de skäl som anges ovan. Påståendet att detta skulle innebära att man "plockar russin ur kakan" saknar grund eftersom året 2008 inte alls var det år som uppvisade störst vinst under perioden 2005–2008. År 2008 valdes eftersom det var det senaste året med normala konkurrensförhållanden. En undersökning av unionens marknadspriser, importuppgifter och unionens förbrukning visade i själva verket att det förelåg en normal konkurrensutsatt marknadssituation.
- (158) Den metod som användes för att fastställa en normal vinst för undanröjande av skada ligger därför helt i linje med EFMA-domen, och påståendet avvisades.
- (159) Samma exporttillverkare hävdade, på det sätt som anges i skäl 122 ovan, att kommissionen hade bortsett från händelser som ägde rum 2010 i sin analys av läget för unionsindustrin med motiveringen att de ägde rum före analysperioden, samtidigt som kommissionen utnyttjade året 2008 för att fastställa vinstmålet. I det sammanhanget konstateras att även om skadeundersökningsperioden som beaktas för analysen av läget för unionsindustrin begränsades till perioden från 2011 till undersökningsperioden på det vis som anges i skäl 20 i förordningen om preliminär tull, finns det inga rättsliga krav som hindrar att kommissionen utnyttjar perioder utanför skadeundersökningsperioden för att fastställa ett rimligt vinstmål, under förutsättning att den valda perioden är representativ för den vinstnivå som kunde uppnås i frånvaro av dumpad import. Detta förklaras utförligt i skäl 157 ovan. Detta påstående måste följaktligen avvisas.

⁽¹⁾ Förstainstansrättens dom av den 28 oktober 1999, European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) mot Europeiska unionens råd, T-210/95, ECLI:EU:C:2006:4.

- (160) Samma parter hävdade att berörda parter inte kunde lämna in meningsfulla synpunkter om lämpligheten för nivån på vinstmålet eftersom det saknades "övriga skadeindikatorer" för perioden 2005–2008. I det sammanhanget konstateras att fastställandet av det senaste året när det rörde normala marknadsförhållanden och utvärderingen av läget för unionsindustrin under skadeundersökningsperioden är två skilda förfaranden där kommissionen inte kräver och/eller analyserar samma uppgifter. "Övriga skadeindikatorer" är inte relevanta för att fastställa om normala marknadsförhållanden rådde under ett visst år. Denna begäran avvisades därför.
- (161) Vissa exporttillverkare hävdade att lönsamhetsuppgifterna för 2008 inte borde ha utnyttjats eftersom de inte avser perioden 2011 till undersökningsperioden. Det står emellertid klart från ovanstående EFMA-dom att inget av åren under skadeundersökningsperioden uppfyller kraven för att fastställa ett vinstmål. Precis som under den preliminära undersökningen utnyttjade kommissionen inte pålitliga, kontrollerade och användbara lönsamhetsuppgifter från industrin, utan lönsamhetsciffror som utnyttjades i andra undersökningar. Eftersom kommissionen hade erhållit och kontrollerat ytterligare lönsamhetsinformation efter det preliminära meddelandet av uppgifter och den informationen visade sig vara representativ för en vinst som rimligen kunde uppnås under normala konkurrensförhållanden i sektorn, är det lämpligare att utnyttja sådan lönsamhet än att använda siffror som snedvrids av andra marknadsförhållanden (produkter, konkurrensvillkor), även om de är färskare. Denna begäran avvisades därför.
- (162) En rysk exporttillverkare påpekade att ingen beräkning av målprisunderskridandemarginalen hade gjorts för produkttyper som behandlades av närstående importörer när de infördes på unionsmarknaden. Eftersom det finns uppgifter som gör det möjligt att inkludera sådan försäljning har det påståendet godtagits, och marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande har uppdaterats i enlighet därmed.
- (163) Samma ryska exporttillverkare hävdade att nivån på målprisunderskridandet fastställdes på ett felaktigt sätt. Den ryska exporttillverkaren påstod att de värden för unionsindustrins produktionskostnader som användes för att beräkna målprisunderskridandet var mycket höga för vissa produkter om man jämför med nästan identiska produkttyper och att kommissionen borde ha antingen bortsett från eller justerat dem till en mer realistisk nivå. Exporttillverkaren påstod också att även om de genomsnittliga exportpriserna cif för kinesisk import är tre procent högre så är målprisunderskridandemarginalen för ryska exportörer det dubbla. Slutligen framhöll exporttillverkaren att volymen för jämförbara produkter som säljs av unionsindustrin utgjorde enbart 6,4 % av dess totala exportvolym.
- (164) Efter en förnyad kontroll kunde kommissionen emellertid konstatera att uppgifterna om unionsindustrins produktionskostnader var korrekta. Vad gäller skillnaden mellan cif-värde och målprisunderskridandemarginal konstaterade kommissionen att en sådan jämförelse är alltför förenklad och inte tar hänsyn till produkttypernas eventuella pris- och kostnadsvariationer inom EU eller bland exporttillverkarna. Kommissionen konstaterade också att grundförordningen inte föreskriver några gränsvärden vad gäller jämförelsen mellan den exporterade volymen och motsvarande volym som säljs av unionsindustrin för likartade produkter. Under alla omständigheter och efter att ha beaktat det påstående som återges i skäl 162, utgjorde volymen för jämförbara produkter som såldes av unionsindustrin 10 % av dess totala exportvolym. I det sammanhanget konstateras också att det fanns en jämförbar unionsprodukt för över 90 % av de produkter som denna exporttillverkare exporterade till unionen. På grundval av ovanstående avisas därför detta argument.
- (165) Flera exporttillverkare ifrågasatte att kommissionen använde artikel 2.9 för skadeberäkningen och anförde att artikel 2.9 ingår i grundförordningens dumpningsbestämmelser och därför inte kunde tillämpas analogt för att beräkna skada. De hävdade att priset vid fri omsättning borde grundas på det pris som deras närstående importörer i unionen faktiskt tog ut av de första oberoende kunderna i unionen.
- (166) Syftet med att beräkna en skademarginal är att avgöra om det räcker att tillämpa en lägre tullsats (än den som bygger på dumpningsmarginalen) på exportpriset för den dumpade importen för att undanröja den skada som den dumpade importen orsakat. Denna bedömning bör grundas på exportpriset vid unionens gräns, vilket anses vara jämförbart med unionsindustrins pris fritt fabrik. När det gäller exportförsäljning via närstående importörer konstrueras exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden efter justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, vilket är analogt med den metod som använts för beräkningen av dumpningsmarginalen. Eftersom exportpriset är en nödvändig beståndsdel i beräkningen av skademarginalen och eftersom denna artikel är den enda artikel i grundförordningen som ger vägledning om konstruktionen av exportpriset, är det motiverat att tillämpa denna artikel analogt.

- (167) Vidare kan det påpekas att den metod som denna part förespråkar skulle leda till olika behandling vid beräkningen av dess marginaler och av marginalerna för andra exporterande tillverkare i urvalet som säljer till icke-närstående importörer. Den metod som använts för de andra exporterande tillverkarna i urvalet byggde på cif-exportpriset, som naturligtvis exkluderar försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i unionen och vinst vid återförsäljning i unionen efter tullklarering. Kommissionen anser att fastställandet av relevant importpris för beräkning av prisunderskridande och målprisunderskridande inte bör påverkas av huruvida exporten sker till närstående eller oberoende aktörer i unionen. Kommissionens metod garanterar att båda fallen behandlas lika.
- (168) Följaktligen ansåg kommissionen att den metod som använts var riktig och avvisade dessa påståenden.
- (169) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade en berörd part att eftersom försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst hade dragits av från försäljningspriset kunde målprisunderskridande och dumpningsmarginaler inte längre jämföras eftersom den gemensamma nämnaren för beräkningen (dvs. cif-priset) inte längre skulle vara densamma. Detta påstående avvisades eftersom avdraget för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst endast påverkade den procentuella andelen i täljaren, inte den gemensamma nämnaren.
- (170) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade vissa berörda parter också att avdraget för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst snedvrider effekten av regeln om lägsta tull. Eftersom en jämförbar metod tillämpades vid beräkningen av dumpning föreligger det uppenbarligen ingen snedvridning av regeln om lägsta tull. Denna begäran avvisades därför.
- (171) En berörd part påstod att regeln om så kallad lägsta tull inte var lämplig för att få bort skadan för unionsindustrin i det aktuella fallet eftersom importpriserna från Ryssland och Kina sjönk med 19 % respektive 22 % från april till december 2015, samtidigt som produktionskostnaden för unionsindustrin var oförändrad efter undersökningsperioden. Den berörda parten hävdade därför att nivåerna på de preliminära antidumpningstullarna (26,2 % respektive 16 %) var otillräckliga eftersom tullarna redan till stor del eller helt ätits upp av ovannämnda prisminskningar. På grund av dessa prisminskningar kunde tillverkarna i de berörda länderna kraftigt öka sin exportvolym till unionen. Den berörda parten hänvisade också till skäl 26 i rådets förordning (EG) nr 437/2004 ⁽¹⁾ där kommissionen påpekade att resultaten ska begränsas till undersökningsperioden utom då det kan bevisas att följderna av nya omständigheter är uppenbara, oomstridda, bestående, inte kan manipuleras och inte har framkallats genom en berörd parts avsiktliga handlande.
- (172) Detta påstående måste avvisas. Å ena sidan kunde inte påståendet att unionsindustrins produktionskostnader förblev oförändrade styrkas av fakta. Å andra sidan finns det flera indikationer på att importpriserna återigen stiger under andra kvartalet 2016, samtidigt som importpriserna från de berörda länderna faktiskt har minskat kraftigt sedan slutet av undersökningsperioden. Minskningen av försäljningspriset verkar därför inte vara varaktig, och det skulle därför vara för tidigt att behandla den som sådan.
- (173) Eftersom samarbetsnivån var hög beräknades den slutgiltiga skademarginalen för Kina för samarbetsvilliga exporttillverkare som inte togs med i urvalet som genomsnittet för de båda exporttillverkarna i urvalet. Den slutgiltiga skademarginalen för icke-samarbetsvilliga kinesiska exporttillverkare fastställdes till nivån för den högsta marginalen för de båda samarbetsvilliga företagen.
- (174) För Ryssland bestämdes den slutgiltiga skademarginalen för icke-samarbetsvilliga exporttillverkare utifrån skademarginalen för en representativ produkttyp från de samarbetsvilliga exporttillverkarna. Denna marginal gäller för PJSC Novolipetsk Steel eftersom det företagets icke-samarbetsvillighet som förklaras ovan under "Dumpning" även gäller dess exportpris och därför dess skademarginal.
- (175) Med beaktande av de frågor som nämndes ovan i skälen 152–172 fastställs de slutgiltiga skade- och dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande: Här visas även slutgiltiga tullsatser.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 437/2004 av den 8 mars 2004 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av stor regnbåge med ursprung i Norge och Färöarna (EUT L 72, 11.3.2004, s. 23).

Tabell 4

Slutgiltiga marginaler och tullsatser

Kinesiska exporttillverkare	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)	Slutgiltig skademarginal (%)	Slutgiltig tullsats (%)
Angang Group	59,2	19,7	19,7
Shougang Group	52,7	22,1	22,1
Andra samarbetsvilliga företag	56,9	20,5	20,5
Alla övriga företag	59,2	22,1	22,1
Ryska exporttillverkare			
Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC	18,7	26,4	18,7
PAO Severstal	35,9	34,0	34,0
PJSC Novolipetsk Steel	38,9	36,1	36,1
Alla övriga företag	38,9	36,1	36,1

- (176) Ovanstående skademarginaler avrundades nedåt, om så var lämpligt, till närmaste tiondel enligt synpunkter från en exporttillverkare efter det slutliga meddelandet av uppgifter.
- (177) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i den här förordningen har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Tullsatserna (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla övriga företag") är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av företagen, och följaktligen av de specifika rättsliga enheter som anges. Import av den berörda produkten som tillverkats av andra företag vars namn inte uttryckligen omnämns i artikeldelen i denna förordning, däribland enheter som är de företag närliggande som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser utan omfattas av den tullsats som gäller "alla övriga företag".
- (178) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullar (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer denna förordning i sådana fall att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.
- (179) För att minimera risken för ett kringgående anses det i detta fall krävas särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningsåtgärderna. Dessa särskilda åtgärder omfattar bland annat följande: uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura som ska uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på alla övriga företag.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bryssel, BELGIEN.

6.2 Slutgiltigt uttag av preliminär tull

- (180) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställs i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull slutgiltigt tas ut.

6.3 Åtgärdernas verkställbarhet

- (181) Efter det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att en del av de exporterande tillverkarna hade börjat absorbera de preliminära tullar som införts genom att inte höja sina priser. Detta påstående kan inte kontrolleras inom ramen för denna undersökning. Om en separat begäran om absorptionsundersökning lämnas in kan en översyn enligt artikel 12.1 i grundförordningen inledas, om *prima facie*-bevisning lämnas.
- (182) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av kallvalsade platta produkter av järn eller olegerat stål eller annat legerat stål, men inte av rostfritt stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag och inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7209 15 00 (Taric-nummer 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (Taric-nummer 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (Taric-nummer 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (Taric-nummer 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 och 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (Taric-nummer 7211 29 00 19 och 7211 29 00 99), 7225 50 80 och 7226 92 00 och har sitt ursprung i Kina och Ryssland.

Följande produkttyper är uteslutna från definitionen av den berörda produkten:

- Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, även i ringar eller rullar, av alla tjocklekar, elektriska.
- Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, av alla bredder, kallvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, med en tjocklek av mindre än 0,35 mm, utglödgat (så kallade *svarta tavlor*).
- Valsade platta produkter av annat legerat stål, av alla bredder, av kislegerat stål.
- Valsade platta produkter av legerat stål, inte vidare bearbetade efter kallvalsningen, av snabbstål.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Kina	Angang Steel Company Limited, Anshan	19,7	C097
	Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd., Tianjin	19,7	C098
	Övriga samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	20,5	
	Alla övriga företag	22,1	C999

Land	Företag	Slutgiltig tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Ryssland	Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC, Magnitogorsk	18,7	C099
	PAO Severstal, Cherepovets	34	C100
	Alla övriga företag	36,1	C999

3. De individuella utjämningsstullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: "Jag, undertecknad, intygar härmed att (volymen) av kallvalsade platta produkter av stål som säljs för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen som gäller för "Alla övriga länder" tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2016/181 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet:

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Kina	Hebei Iron and Steel Co., Ltd, Shijiazhuang	C103
Kina	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd, Handan	C104
Kina	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Shanghai	C105
Kina	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd, Nanjing	C106
Kina	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd, Benxi	C107
Kina	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
Kina	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd, Wuhan	C109
Kina	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd, Maanshan	C110
Kina	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd, Tianjin	C111
Kina	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd, Zhangjiagang	C112
Kina	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd, Baotou City	C113